

VERHOFSTADT, Guy (Dendermonde 11 april
1953).

Studeerde Grieks-Latijnse humanoria aan het

Atheneum van Gent (1970) en behaalde daarna het licentiaatsdiploma in de rechten aan de Rijksuniversiteit Gent (1975). Verhofstadt was voorzitter van het **Liberaal Vlaams Studentenverbond** (1972-1974) en na zijn studententijd achtereenvolgens gemeenteraadslid van Gent (1976), politiek secretaris van de toenmalige voorzitter van de Partij voor Vrijheid en Vooruitgang (PVV) **Willy de Clercq** (1977), ondervoorzitter van de PVV-arrondissementsfederatie Gent-Eeklo (1979) en vanaf datzelfde jaar ook nationaal voorzitter van de PVV-Jongeren en lid van het PVV-bestuur. In 1982 werd hij voorzitter van de PVV. Tussen 1985 en 1988 bekleedde hij in de federale regering de ambten van vice-eerste minister en minister van begroting, wetenschapsbeleid en het plan. Toen de liberalen eind 1987 mede onder druk van het **Algemeen Christelijk Werk(nem)ersverbond** opnieuw in de oppositie terechtkwamen, was hij volksvertegenwoordiger en zat hij in de oppositie het liberaal schaduwkabinet voor. In 1989 werd hij opnieuw verkozen tot PVV-voorzitter. Na de parlamentsverkiezingen van eind 1991 gingen **Christelijke Volkspartij** en de **Socialistische Partij** opnieuw een verbond aan, wat Verhofstadt deed besluiten een liberale verruimingsbeweging op gang te brengen. Op 12 november 1992 werd de PVV opgeheven en ontstond de Vlaamse Liberalen en Democraten (VLD) met Verhofstadt als eerste voorzitter. Toen hij de VLD bij de parlamentsverkiezingen van 1995 niet in de regering kon brengen, nam Verhofstadt ontslag uit deze functie. Hij bleef wel VLD-senator (sinds 1993) en werd in 1995 ondervoorzitter van de Senaat. Op 7 juni 1997 werd hij opnieuw verkozen als VLD-voorzitter.

Tussen 1985 en 1988 profileerde Verhofstadt zich geenszins rond communautaire thema's. Hij hield zich integendeel haast uitsluitend bezig met de begrotingsproblematiek en het financiële herstelbeleid. In het kader van de door hem aangekondigde verruiming van de PVV (december 1991), knoopte hij echter gesprekken aan met de voorzitter van de **Volksunie (VU) Jaak Gabriëls**. In zijn op 30 juni 1992 gepubliceerde *De Weg naar Politieke Vernieuwing* was duidelijk de neerslag van zowel deze gesprekken als de verruimingsbeweging zichtbaar. In deze publicatie besteedde Verhofstadt namelijk voor het eerst ruime aandacht aan de V.B. Hij pleitte voor een definitieve federalisering van België, waarin de gewesten en gemeenschappen zelfstandige financiële en fiscale bevoegdheden zouden hebben en hij verdedigde de onaantastbare 'taal'grenzen, de rechtstreekse verkiezing van de deelraden en een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in de organen van het **Brussels Hoofdstedelijk Gewest (federalisme)**. Hij wilde de staats-hervorming na 1970 overdoen. Onder impuls van Verhofstadt profileerde de liberale partij zich dus als uitgesproken Vlaams; enkele VU'ers zoals

Gabriëls, Jef Valkeniers, Hugo Coveliers en André Geens maakten de overstap naar de vernieuwde liberale partij (VLD). Na het Sint-Michielsakkoord verdween dit nieuwe Vlaamse profiel van de VLD opnieuw naar het achterplan om terug op te duiken toen Verhofstadt in 21 mei 1996 zijn politieke comeback aankondigde. Hij bond de strijd aan met de belgicistische VLD-voorzitter Herman de Croo; inzet was het voorzitterschap van de VLD. Volgens Verhofstadt is België via Wallonië en de Waalse Parti socialiste te veel gericht op het Zuid-Europese immobiele model, terwijl hijzelf het Nederlandse en Britse model als voorbeeld stelt. Om in Vlaanderen de noodzakelijke socio-economische en politieke veranderingen door te voeren is het daarom volgens Verhofstadt nodig Vlaanderen los te weken uit de eveneens immobiele Belgische structuur. Hij is geen voorstander van separatisme, maar wil wel dat Vlaanderen fiscale autonomie en ruimere bevoegdheden inzake sociale zekerheid ontvangt.

WERKEN: *De weg naar politieke vernieuwing*, 1992; – *De Belgische ziekte. Diagnoses en remedies*, 1997.

LITERATUUR: L. Neuckermans en P. van den Driessche, 'Verhofstadt staat klaar voor hergroepering rond PVV', in *De Standaard* (13-14 juni 1992); – PVDD (= P. van den Driessche), 'Schiltz veroordeelt Vlaamsnationale interesse voor operatie-Verhofstadt niet', in *De Standaard* (2 juli 1992); – B. van Peteghem, 'Van budgettaire stormram naar Vlaamse voorvechter', in *De Standaard* (22 mei 1996); – 'De geschiedenis is niet voorbij', in *De Morgen* (22 mei 1996); – L. Huyse, 'Dokter Verhofstadt', in *De Standaard der Letteren*, nr. 2351 (29 mei 1997).

NICO WOUTERS